

На врага си проклети
И мѣстото да бий.

На него е простено
Да каже своя ядъ,
Не може той студено
Да гледа тосъ превратъ;

Какъ чупатъ се окови,
И въ тосъ великий часъ
Зарадъ печалби нови
Да мисли като васъ.

Душата му стоплете
Съсъ пламенни слова:
Примѣръ му покажете
Черѣзь хубави дѣла!

Народа ше ѝ тогава
Великъ вѣвъ своя гнѣвъ,
И днесъ влѣкъ ако става,
Той утрѣ ще е левъ.

Юлия 1877 Свищовъ.